

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Zuzanou Čížkovou jako samosoudcem v právní věci žalobce V [redacted] R [redacted] podnikajícího pod obchodní firmou [redacted] - [redacted] se sídlem [redacted] zastoupeného JUDr. Alešem Janů, advokátem se sídlem v Táboře, Husovo náměstí č. 531 proti žalovanému Ing. J [redacted] K [redacted] se sídlem v [redacted], zastoupeného JUDr. Hanou Kadlecovou, advokátkou, Vršovická 56, 101 00 Praha 10, o zaplacení Kč 330.738,40 s příslušenstvím

t a k t o :

- I. Vzájemná žaloba o zaplacení částky Kč 462.968,60 se zamítá.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku Kč 177.473,40 s 10 % úrokem z prodlení ode dne 16. dubna 2000 do zaplacení.
- III. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení Kč 51.791,- k rukám JUDr. Aleše Janů, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit českému státu náklady řízení Kč 3.223,-, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal proti žalovanému zaplacení částky Kč 330.738,40 s příslušenstvím. V odůvodnění žaloby uvedl, že mezi žalobcem a žalovaným byla v prosinci 1999 uzavřena

smlouva o dílo, kterou se žalobce zavázal dodat žalovanému ocelovou halu 72x30,1 m – skelet o hmotnosti 52,352 tun, včetně montáže a nátěru a štíty k této hale, včetně montáže, vše ve sjednané ceně Kč 1.946.886,- + 5 % DPH, tj. celkem Kč 2.044.230,30. Smlouva o dílo byla uzavřena ústní formou, přičemž předmět a cena díla vycházely z propočtu váhy a nákladů žalobce. Následně byla smlouva o dílo rozšířena a žalobce se zavázal dodat žalovanému technologii ustájení (ztužicí trubku), včetně montáže a nátěru v ceně Kč 49.352,- včetně DPH, tesařskou konstrukci, včetně montáže v ceně Kč 703.701,- včetně DPH, klempířské konstrukce v ceně včetně montáže Kč 27.094,- včetně DPH a střešní konstrukci, včetně montáže, v ceně Kč 137.678,- včetně DPH. Žalovaný se zavázal zaplatit žalobci dohodnuté ceny díla. Žalobce dílo ve sjednaném rozsahu provedl a žalovanému předal dne 23. března 2000. Cenu díla vyúčtoval žalobce žalovanému fakturami č. 59900229 na Kč 1.690.374,- (zaplacená), č. 59900011 na Kč 290.121,- (zaplacená Kč 200.000,- zápočtem složené částky, zbývá k zaplacení Kč 90.121,-), č. 59900012 na Kč 44.417,- (nezaplacená), č. 59900037 na Kč 53.254,- (nezaplacená), č. 59900053 na Kč 503.701,- (zaplacená zápočtem záloh a vzájemných pohledávek Kč 593.624,-, zbývá k doplacení Kč 110.077,-), č. 59900061 na Kč 27.094,- (nezaplacená) a č. 59900073 na Kč 137.678,- (zaplacená zápočtem vzájemné pohledávky Kč 131.813,60, zbývá k zaplacení Kč 5.764,40).

V průběhu řízení, na jednání konaném dne 25. března 2004, vzal žalobce žalobu do částky Kč 53.265,- s 10 % úrokem z prodlení ode dne 1. dubna 2000 do zaplacení zpět. Soud proto postupoval podle ust. § 96 o.s.ř. a usnesením, vyhlášeným na uvedeném jednání, řízení do částky Kč 53.265,- s 10 % úrokem z prodlení ode dne 1. dubna 2000 do zaplacení zastavil a rozhodl o vrácení soudního poplatku Kč 2.130,-. Podáním ze dne 18. října 2004 vzal žalobce žalobu zpět do částky Kč 100.000,- s 10 % úrokem z prodlení ode dne 1. dubna 2000. Soud proto opět postupoval podle ust. § 96 o.s.ř. a usnesením ze dne 9. února 2005 č.j. 15 Cm 28/2002-50 řízení v rozsahu částečného zpětvzetí žaloby zastavil s tím, že řízení o zaplacení částky Kč 177.473,40 s 10 % úrokem z prodlení ode dne 1. dubna 2000 do zaplacení pokračuje. Na jednání, konaném dne 23. dubna 2008, vzal žalobce žalobu v části zaplacení 10 % úroku z prodlení z částky Kč 177.473,40 ode dne 1. dubna 2000 do dne 15. dubna 2000 zpět. Žalovaný vyslovil s tímto částečným zpětvzetím žaloby souhlas. Soud proto usnesením, vyhlášeným na uvedeném jednání, řízení o zaplacení 10 % úroku z prodlení z částky Kč 177.473,40 ode dne 1. dubna 2000 do dne 15. dubna 2000 zastavil.

Žalovaný v prvním písemném vyjádření k žalobě uvedl, že mezi účastníky řízení nedošlo k uzavření smlouvy o dílo. Neztotožnil se s tvrzeními žalobce uvedenými v žalobě, neboť si nezadal žádnou objednávku takovéto práce v cenách, které žalobce požaduje. V souboru žalobcem uvedených faktur je uvedena faktura č. 5990037 na částku Kč 53.265,-, která byla žalobcem fakturována v souvislosti s realizací jiného obchodního případu. Navrhl zamítnutí žaloby.

Na jednání, konaném dne 25. března 2004, uplatnil žalovaný námitku kompenzace do částky, jak byla žalobcem omezena, tj. do částky Kč 277.473,- a nad tuto částku uplatnil protinávrh do celkové částky Kč 619.604,- s příslušenstvím, tj. Kč 342.131,-. K výzvě soudu ze dne 21. dubna 2004 svůj protinávrh upřesnil podáním ze dne 17. května 2004. V doplnění protinávrhu uvedl, že žalobce nepředložil, že je subjektem způsobilým vykonávat zámečnické práce k provádění ocelových konstrukcí, nedoložil tzv. velký certifikát na výrobu ocelových konstrukcí a jejich montáž a nepředložil způsobilost k provádění staveb, jejich změn a odstraňování. Za těchto okolností byl žalovaný nucen poskytnout za žalobce veškeré záruky

za dílo a vůči investorovi a stavebnímu úřadu doložil svoji způsobilost. Dodávka žalobce tak trpí vadou, která je oceněna na částku 15 % z ceny ocelové konstrukce ve smyslu protokolu Ing. K. [redacted], tj. na částku Kč 303.737,-, představující nejmenší možnou slevu z částky, která byla žalobcem vyfakturována a žalovaným zaplacená. Žalobce neprovedl dílo kvalitně a včas. Konkrétně jde o ocelové konstrukce, které žalobce fakturoval ve výši Kč 2.024.912,40 a krokve po vlašsku v ceně Kč 703.701,-. S ohledem na neodstranitelné vady uplatnil žalovaný protínávrhem slevu z díla ve výši Kč 409.292,-. Celkem tedy protínávrhem uplatnil vůči žalobci částku Kč 713.029,-.

Žalobce k vzájemnému návrhu žalovaného uvedl, že jeho konstrukce, kterou dospívá k nároku na slevu z ceny díla ve výši 15 %, tj. Kč 303.737,- je nesprávná. Žalobce má oprávnění k výkonu činnosti, která byla předmětem díla vykonaného pro žalovaného. Živnostenský list pro živnost záměčnickví byl žalobci vydán s datem vzniku oprávnění dne 23. června 2000, tzv. malý průkaz způsobilosti pro činnosti ve svařování byl vydán dne 9. září 2002. V současné době je žalobce držitelem i tzv. velkého průkazu způsobilosti. Žalovaný uzavřel se žalobcem smlouvu o dílo s vědomím, že žalobce v té době není držitelem malého průkazu způsobilosti. Za vadu díla nelze považovat nedostatek v oprávnění k provádění předmětné činnosti. Neuznal ani další část vzájemného návrhu žalobce na zaplacení částky Kč 409.292,-, ke které uvedl, že dílo netrpí žádnými vadami uvedenými žalovaným. Dílo bylo převzato žalovaným i investorem, společností Zemiaspol a.s. Uherský Brod dne 23. března 2000. V zápise o odevzdání a předání díla byly řešeny odchylky díla od schváleného projektu a jediný nedodělek – nedokončený nátěr ocelové konstrukce – byl dokončen dodatečně v závislosti na počasí a postupu dalších prací na stavbě. Zároveň žalobce namítl promíčení žalovaným uplatněných nároků. Navrhl zamítnutí vzájemného návrhu žalovaného.

Na jednání, konaném dne 11. října 2007, vzal žalovaný vzájemný návrh co do částky Kč 303.737,- zpět. Žalobce s tímto částečným zpětvzetím vzájemného návrhu vyslovil souhlas. Soud proto v souladu s ust. § 96 o.s.ř. usnesením, vyhlášeným dne 11. října 2007, řízení o vzájemném návrhu žalovaného do částky Kč 303.737,- zastavil. Vzhledem k tomu, že se žalovaný nevzdal práva odvolání, bylo vyhlášené usnesení vyhotoveno písemně a nabylo právní moci dne 20. listopadu 2007.

Podáním ze dne 22. ledna 2008 doplnil žalovaný vyjádření k žalobě a vznesl nové nároky vůči žalobci. Konstatoval, že mezi stranami došlo k uzavření ústní smlouvy o dílo tak, jak je uvedeno v písemném návrhu smlouvy č. 19/SL/99. Tvrdil, že vzájemný návrh ve výši Kč 509.292,- byl podán proto, že žalobce nebyl schopen dokončit řádně sjednané dílo, sám navrhl, aby některé práce namísto něho provedl ZEVOS, a.s. Stalo se tak v dopise ze dne 14. února 2000, kde se zavazuje odstranit vady ocelové konstrukce do dne 18. února 2000 a navrhuje postup montážních prací po odstranění vady ocelové konstrukce. Žalobce, dle tvrzení žalovaného, neprovedl kotevní šrouby (ukotvení konstrukce). Ukotvení provedl ZEVOS, a.s. a žalobce za tuto práci zaplatil ZEVOSu částku Kč 8.772,-. Jelikož ocelová konstrukce vykazovala vady, které žalobce neodstranil, musel zajistit opravy žalovaný jiným dodavatelem. Celkem na tyto opravy vynaložil částku Kč 183.852,-. Střešní plášť vykazoval vady. Opravu a nátěry provedla ZEVOS, a.s. a žalovaný na jeho opravy vynaložil částku Kč 341.886,-. Celkem tak žalovaný vynaložil na opravy a dokončení díla Kč 533.732,-. Žalobce dokončil dílo s prodlením. Dle smlouvy o dílo čl. VI. měl žalovaný nárok na zaplacení smluvní pokuty za prodlení s dokončením díla ve výši Kč 100.000,- a 0,05 % z ceny

neprovedené části díla za každý i započatý den prodlení až do doby předání díla. Žalobce byl povinen zaplatit žalovanému smluvní pokutu ve výši Kč 100.000,-, kterou mu žalovaný vyúčtoval. Žalobce byl v prodlení s dokončením díla nejméně ode dne 19. února 2000 do dne 22. března 2000, tj. 32 dnů. Při smluvní pokutě 0,05 % denně činí denní úrok z prodlení 973,44 (počítáno z ceny bez DPH), celkem pak Kč 31.150,-. Jelikož žalobce dlužil žalovanému částku Kč 131.150,- z titulu smluvní pokuty, vznesl žalovaný kompenzační námitku proti nároku žalobce uplatněného žalobou.

Na jednání, konaném dne 24. ledna 2008, upřesnil žalovaný své doplňující podání ze dne 22. ledna 2008 tak, že je jím uplatňován vzájemný návrh ve výši Kč 509.292,-, ale na základě jiných skutkových tvrzení, který žalovaný rozšířil o smluvní pokutu ve výši Kč 100.000,- za prodlení s předáním díla a o úrok z prodlení ve výši Kč 31.150,- za prodlení s dokončením díla. Dále uvedl, že mezi žalobcem a žalovaným je nesporné ústní uzavření smlouvy o dílo, jejímž předmětem bylo zhotovení a dodání zemědělské technologie pro investiční akci „Zemaspol Uherský Brod – kravin 324 ks dojnic“, sestávající z haly ocelové 72 m x 30,1 m – skelet 52,352 t a ze štítů OK haly ocelové 72 x 30,1 m, včetně nátěru Hopodur 3x (2x základ). Předmětem díla byla dále montáž ocelové haly – skelet, včetně jeř. techniky, doprava ocelové haly – skelet a montáž štítů OK včetně jeřábové techniky. Mezi žalobcem a žalovaným je také nesporné, že byla dohodnuta cena díla, a to za technologie celkem Kč 1.609.880,- bez DPH (hala ocelová 72 m x 30,1 m – skelet 52,352 t za Kč 1.538.673,-, štíty OK haly ocelové 72 x 30,1 m za Kč 71.207,-) a za montážní práce cena celkem Kč 337.006,- (montáž ocelové haly – skelet včetně jeř. techniky za Kč 287.934,-, doprava ocelové haly – skelet za Kč 30.000,-, montáž štítů OK včetně jeřábové techniky za Kč 19.072,- bez DPH).

Žalobce k procesnímu návrhu žalovaného ze dne 22. ledna 2008 uvedl, že skutková tvrzení nejsou spojena se žádným konkrétním právním nárokem žalovaného, kterého se vzájemnou žalobou domáhá. Označené důkazy neprokazují, že byly žalovaným vynaloženy náklady na dokončení nebo opravy díla provedeného žalobcem. Vznesl námitku promlčení vzájemného návrhu vzneseného žalovaným v jeho podání ze dne 22. ledna 2008. Pro případ, že by byl nárok žalovaného posuzován jako náhrada škody a část toho byla předmětem kompenzační námitky, vznesl žalobce námitku promlčení takové uplatněné kompenzační námitky.

Na jednání, konaném dne 5. března 2008, změnil žalovaný své dosavadní procesní návrhy tak, že částku Kč 177.473,40 uplatňuje jako kompenzační námitku a částku Kč 331.798,60 jako vzájemný návrh.

Soud se nejprve zabýval posouzením důvodnosti námitky kompenzace a vzájemného návrhu žalovaného. Jak uvedeno výše žalovaný dne 25. března 2004 uplatnil námitku kompenzace do částky Kč 277.473,- (před částečným zpětvzetím žalobce do částky Kč 100.000,-) a protinávrh ve výši Kč 342.131,-. V upřesnění protinávrhu ze dne 17. května 2004 uvedl, že uplatňuje vůči žalobci částku Kč 713.029,-. V průběhu řízení vzal vzájemný návrh do částky Kč 303.737,- zpět a soud řízení o vzájemném návrhu žalovaného v rozsahu částečného zpětvzetí zastavil. Řízení o vzájemném návrhu žalovaného ve výši Kč 409.292,- pokračovalo. Protinávrh žalovaného Kč 409.292,- představoval slevu z díla s ohledem na neodstranitelné vady díla zhotoveného žalobcem. V doplňujícím podání ze dne 22. ledna 2008 žalovaný uvedl, že vzájemný návrh ve výši Kč 509.292,- byl podán z důvodu neschopnosti

žalobce dokončit řádně sjednané dílo. Ukotvení, podle jeho tvrzení, provedl ZEVOS a.s. a žalovaný za tuto práci zaplatil Kč 8.772,-. Na odstranění vad ocelové konstrukce, neodstraněných žalobcem, vynaložil Kč 183.852,-. Na odstranění vad střešního pláště a nátěry vynaložil Kč 341.886,-. Celkem tak vynaložil na opravy a dokončení díla Kč 533.732,-. Navíc uplatnil vůči žalobci smluvní pokutu Kč 131.150,- za prodlení žalobce s dokončením díla. Na jednání konaném dne 24. ledna 2008 upřesnil své doplňující podání ze dne 22. ledna 2008 tak, že uplatňuje vzájemný návrh ve výši Kč 509.292,-, ale na základě jiných skutkových tvrzení, který rozšířil o smluvní pokutu Kč 100.000,- a o úrok z prodlení Kč 31.150,-.

Podle ust. § 97 odst. 1 o.s.ř. žalovaný může za řízení uplatnit svá práva proti žalobci i vzájemným návrhem. Podle odst. 3 citovaného ustanovení na vzájemný návrh se použije přiměřeně ustanovení o návrhu na zahájení řízení, jeho změně a vzetí zpět. Podle ust. § 95 odst. 1 o.s.ř. žalobce může za řízení se souhlasem soudu měnit návrh na zahájení řízení. Změnou návrhu je i změna spočívající v tom, že v daném případě žalovaný sice požadoval v části vzájemného návrhu stejné plnění, ale na základě jiného skutkového stavu než ho vylíčil dne 25. března 2004, resp. dne 17. května 2004 (buď zcela nového nebo doplněného o další rozhodující skutečnosti). V původním vzájemném návrhu totiž požadoval zaplacení částky Kč 409.292,- z titulu slevy z ceny díla, zatímco podle obsahu doplnění vzájemného návrhu ze dne 22. ledna 2008 požadoval zaplacení částky Kč 409.292,- proto, že na opravy a dokončení díla zhotoveného žalobce vynaložil celkem Kč 533.732,-. Změnou návrhu se rozumí i změna spočívající v tom, že na základě stejného skutkového základu požadoval žalovaný více, než požadoval ve vzájemném návrhu (tzv. rozšíření návrhu o smluvní pokutu a úrok z prodlení). Soud posoudil doplňující podání žalovaného ze dne 22. ledna 2008 jako změnu vzájemného návrhu a na základě výše uvedeného usnesením vyhlášeným na jednání konaném dne 24. ledna 2008, za přítomnosti žalobce a žalovaného, tuto změnu vzájemného návrhu žalovaného připustil.

Vzhledem k tomu, že žalobce vznesl námitku promlčení vzájemného návrhu vzneseného žalovaným v jeho podání ze dne 22. ledna 2008 a pro případ, že by nárok žalovaného byl posuzován jako náhrada škody a část toho byla předmětem kompenzační námitky, vznesl námitku promlčení takové uplatněné kompenzační námitky, zabýval se soud dále posouzením, zda je či není vzájemný návrh žalovaného promlčen.

Podle ust. § 387 odst. 1 obchodního zákoníku (dále jen obch. z.) se právo promlčí uplynutím promlčecí doby stanovené zákonem. Podle odst. 2 citovaného ustanovení promlčení podléhají všechna práva ze závazkových vztahů s výjimkou práva vypovědět smlouvu uzavřenou na dobu neurčitou. Podle ust. § 391 odst. 1 obch. z. u práv vymahatelných u soudu začíná běžet promlčecí doba ode dne, kdy právo mohlo být uplatněno u soudu, nestanoví-li tento zákon něco jiného. Podle ust. § 393 odst. 1 obch. z. u práv vzniklých z porušení povinnosti počíná promlčecí doba běžet dnem, kdy byla povinnost porušena, jestliže není pro promlčení některých těchto práv stanovena zvláštní úprava. Podle ust. § 397 obch. z. nestanoví-li zákon pro jednotlivá práva jinak, činí promlčecí doba čtyři roky. Podle § 398 obch. z. u práva na náhradu škody běží promlčecí doba ode dne, kdy se poškozený dozvěděl nebo mohl dozvědět o škodě a o tom, kdo je povinen k její náhradě; končí však nejpozději uplynutím 10 let ode dne, kdy došlo k porušení povinnosti. Podle ust. § 404 odst. 1 obch. z. bylo-li právo, jež podléhá promlčení, uplatněno v soudním řízení ve formě protinároku, přestává u něho běžet promlčecí doba dnem, kdy bylo zahájeno soudní řízení

ohledně práva, proti němuž protinárok směřuje, jestliže se jak nárok, tak i protinárok vztahují k téže smlouvě. Podle odst. 2 citovaného ustanovení se v případech, na které se nevztahuje odstavec 1, považuje protinárok za uplatněný v dne, kdy byl v soudním řízení podán návrh na jeho projednání.

Řízení ve věci žaloby žalobce o zaplacení částky Kč 330.738,40 s příslušenstvím bylo zahájeno, dle podacího razítka soudu, dne 20. března 2002. Žalobce tvrdil, že mezi účastníky řízení byla ústní formou uzavřena smlouva o dílo, která byla následně rozšířena. Žalovaný od počátku projednávání žaloby tvrdil, že k uzavření smlouvy o dílo nedošlo. Dne 25. března 2004 uplatnil vzájemnou žalobou své nároky vůči žalobci se záměrem, aby byla projednána a aby o ní bylo rozhodnuto ve stejném řízení jako o žalobě podané žalobcem. Dne 17. května 2004 upřesnil svůj návrh tak, že uplatňuje vůči žalobci částku Kč 713.029,-, sestávající ze slevy 15 % z ceny ocelové konstrukce ve výši Kč 303.737,- a ze slevy 15 % z celkového původního plnění ve výši Kč 2.728.613,40, z částky Kč 409.292,-. V průběhu řízení, jak uvedeno výše, vzal žalovaný vzájemný návrh do částky Kč 303.737,- a řízení o vzájemné žalobě bylo v rozsahu tohoto zpětvzetí zastaveno. Podáním ze dne 22. ledna 2008 změnil žalovaný vzájemnou žalobu tak, že se uplatněné částky domáhá na základě jiných skutkových tvrzení a zároveň ji rozšířil o smluvní pokutu a úrok z prodlení za prodlení žalobce s dokončením díla. Zároveň v tomto podání žalovaný, po téměř šestiletém projednávání žaloby, kdy soud posuzoval nárok žalobce na zaplacení ceny díla, s ohledem na neuzavření smlouvy o dílo, z titulu bezdůvodného obohacení a ke stanovení ceny díla zadal vypracování znaleckého posudku, najednou připustil, že se žalobcem jednal o předmětu díla, o způsobu určení ceny díla a dalších podmínkách smlouvy s tím, že k dohodě o podmínkách smlouvy nedošlo před zahájením prací, ale pouze ústně po zahájení prací. Soud v souladu s ust. § 95 odst. 1 o.s.ř. usnesením vyhlášeným na jednání dne 24. ledna 2008 žalovaným uplatněnou změnu vzájemné žaloby připustil. V řízení tak byla projednávána vzájemná žaloba žalovaného uplatněná u zdejšího soudu, dle podacího razítka soudu, dne 23. ledna 2008. Žalovaný tvrdil, že jeho vzájemný návrh Kč 509.292,- byl podán z důvodu neschopnosti žalobce řádně dokončit sjednané dílo a neprovedení odstranění vad díla, tj. jeho oprav.

Soud na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že nárok žalobce a protinárok žalovaného se nevztahují k téže smlouvě, tj. k ústně uzavřené smlouvě o dílo mezi žalobcem a žalovaným.

Smlouvou o dílo 20-07/99 ze dne 12. listopadu 1999 má soud za prokázané, že mezi žalovaným jako objednatelům a společností ZEVOS a.s. jako zhotovitelem byla uzavřena smlouva o dílo, jejímž předmětem byla „Farma pro chod dojnic Těšov“ v členění stáj (bez dodávky OK stáje vč. opláštění), dojírna s mléčnicí, jímka, komunikace, dešťová kanalizace, splašková kanalizace, přípojka NN, přípojka vody, kejďová kanalizace a ozelenění v rozsahu projektové dokumentace při dodržení podmínek stavebního povolení zpracované objednatelům. Zhotovitel se zavázal zahájit práce dne 22. listopadu 1999 a dokončit stavbu dne 30. dubna 2000. Strany smlouvy si dohodly, že cena díla bude upřesněna po dodání výkazu výměr zpracovaného objednatelům s tím, že výpočet ceny díla se bude řídit vzorcem: (ceny ÚRS 99/II – procentuevní přírážky) x 0,79. Dále si dohodly, že práce budou placeny dle harmonogramu prací a plateb na základě odsouhlasení technickým dozorem stavby, který odsouhlasí soupisy provedených prací do 5 dnů od jejich předání zhotovitelem nejpozději na

kontrolních dnech, které se budou konat 1 x týdně, případně dle potřeby stavby. Fakturace měla probíhat na základě 14-ti denních faktur dle skutečně provedených a odsouhlasených prací až do výše 90 % ceny zakázky. Bylo dohodnuto uvolnění zbývajících 10 %. Dodatkem č. I k této smlouvě ze dne 13. dubna 2000 byl změněn předmět díla na produkční stáj (bez dodávky OK stáje vč. opláštění), dojírna s mléčnicí, jímka, komunikace, dešťová kanalizace, rozvody NN, kejdové hospodářství, hrubé terénní úpravy a změněna doba plnění smlouvy tak, že datum dokončení stavby bylo dohodnuto na den 30. června 2000. Zápisem o odevzdání a převzetí, sepsaným dne 12. července 2000 za přítomnosti zástupců dodavatele, odběratele (investora) a uživatele díla, bylo prokázáno, že si žalovaný jako odběratel a investor prohlédl dokončenou dodávku a dnem 12. července 2000 ji převzal. V příloze zápisu byl uveden soupis ojedinělých nedodělků, které nebránily uvedené stavby do provozu (užívání).

Zjišťovacími protokoly o provedených stavebních pracích ze dne 10. prosince 1999, 29. prosince 1999, 17. května 2000, 9. června 2000, 20. června 2000 a 28. července 2000 nebylo žalovaným prokázáno, že společnost ZEVOS a.s. prováděla odstranění vad díla provedeného žalobcem, neboť uvedené protokoly se týkaly smluvního vztahu uzavřeného dne 12. listopadu 1999 mezi žalovaným jako objednatelem a společností ZEVOS a. s. jako zhotovitelem. Rovněž tak fakturami Mgr. J. P. č. 1/0 001 ze dne 1. března 2000 a č. 3/0 001 ze dne 14. března 2000 nebylo prokázáno tvrzení žalovaného, že vynaložil náklady na opravu střešního pláště. Předmětnými fakturami totiž dodavatelka vyúčtovala žalovanému částkami Kč 14.350,- a Kč 28.880,- dodávky plastových podložek. Ani dalšími listinnými důkazy předloženými žalovaným nebylo prokázáno, že by žalovanému vznikly náklady v souvislosti s odstraňováním vad díla provedeného žalobcem jinými společnostmi, u nichž měl žalovaný podle jeho tvrzení opravy díla objednat a cenu těchto provedených prací jim zaplatit.

Proto soud dospěl k závěru, že nárok žalobce a protinárok žalovaného, týkající se jím tvrzených nákladů vynaložených jím za práce provedené třetími osobami, se nevztahují k téže smlouvě, tj. k ústně uzavřené smlouvě o dílo tak, jak její uzavření připustil po skoro šesti letech projednávání věci žalovaný. S ohledem na tento přijatý závěr, dospěl soud dále k závěru, že se žalovaným uplatněný protinárok nevztahuje ustanovení § 404 odst. 1 obč. z., že bylo-li právo, jež podléhá promlčení, uplatněno v soudním řízení ve formě protinárok, přestává u něho běžet promlčecí doba dnem, kdy bylo zahájeno soudní řízení ohledně práva, proti němuž protinárok směřuje, jestliže se jak nárok, tak i protinárok vztahují k téže smlouvě. Na základě uvedeného dospěl soud pak k závěru, že protinávrh žalovaného je promlčen, neboť nebyl uplatněn u soudu ve čtyřleté promlčecí době.

Žalovaný se protinávrhem dále domáhal zaplacení smluvní pokuty ve výši Kč 131.150,- za prodlení žalobce 32 dnů s dokončením díla. Tento nárok opíral o smlouvu o dílo uzavřenou mezi žalobcem a žalovaným. Jak již bylo uvedeno výše předmětná smlouva byla mezi účastníky řízení uzavřena pouze v ústní a nikoli v písemné formě. Je nespornou skutečností, že v písemném návrhu žalobce na uzavření smlouvy o dílo ze dne 3. prosince 1999 byly navrženy smluvní pokuty za porušení povinností. Při prodlení zhotovitele s předáním díla objednateli ve sjednaném termínu měl zhotovitel zaplatit objednateli smluvní pokutu ve výši Kč 100.000,- a dále 0,05 % z ceny neprovedené části díla za každý i započatý den prodlení až do doby předání díla. Je však také nesporné, že žalovaný tento písemný návrh žalobce na uzavření smlouvy o dílo nikdy nepodepsal. Mezi žalobcem a žalovaným nedošlo jednak

k řádnému stanovení termínu dokončení díla a jednak k písemnému sjednání smluvní pokuty, neboť podle ust. § 544 odst. 1 občanského zákoníku (dále jen obč. z.) sjednají-li strany pro případ porušení smluvní povinnosti smluvní pokutu, je účastník, který tuto povinnost poruší, zavázán pokutu zaplatit, i když oprávněnému účastníkovi porušením povinnosti uvezníkne škoda. Podle odst. 2 citovaného ustanovení smluvní pokutu lze sjednat jen písemně a v ujednání musí být určena výše pokuty nebo stanoven způsob jejího určení. Písemná forma ujednání o smluvní pokutě je obligatorní bez ohledu na to, jakou formu má smlouva, z níž vyplývá závazek, který má být pokutou zajištěn. Vzhledem k tomu, že žalobce a žalovaný nesjednali smluvní pokutu písemně, dospěl soud k závěru, že nárok žalovaného na zaplacení částky Kč 131.150,- není důvodný.

Z uvedených důvodů byl protinávrh žalovaného v celém rozsahu zamítnut jednak z důvodu promlčení části protinároku a jednak z důvodu neexistence nároku na zaplacení smluvní pokuty.

V řízení bylo prokázáno, že mezi žalobcem a žalovaným byla ústní formou uzavřena smlouva o dílo, jejímž předmětem bylo zhotovení a dodání zemědělské technologie pro investiční akci „Zemaspol Uherský Brod – kravín 324 ks dojnic“, sestávající z haly ocelové 72 m x 30,1 m – skelet 52,352 t a ze štítů OK haly ocelové 72 x 30,1 m včetně nátěru Horopis 3x (2x základ). Dále byla předmětem díla montáž ocelové haly – skelet včetně jeř. techniky, doprava ocelové haly – skelet a montáž štítů OK, včetně jeřábové techniky. Za technologie byla dohodnuta cena díla Kč 1.609.880,- bez DPH (hala ocelová 72 m x 30,1 m – skelet 52,352 t za Kč 1.538.573,-, štíty OK haly ocelové 72 x 30,1 m za Kč 71.207,-). Za montážní práce byla dohodnuta cena Kč 337.006,- (montáž ocelové haly – skelet včetně jeř. techniky Kč 287.934,-, doprava ocelové haly – skelet Kč 30.000,-, montáž štítů OK včetně jeřábové techniky Kč 19.072,- bez DPH). Zápisem o odevzdání a převzetí sepsaným dne 23. března 2000 má soud prokázáno, že žalovaný jako odběratel převzal od žalobce jako dodavatele ocelovou konstrukci o rozměrech 30,1 x 72 m, při celkové výšce 9 m včetně dřevěných krokví a větrací šterbiny (dodaných a namontovaných fa Zevos a.s. Uherské Hradiště). Jako generální dodavatel je v zápisu uveden žalovaný. V soupisu ojedinělých drobných nedodělků a vad zřejmých při odevzdání a převzetí je uveden nátěr ocelové konstrukce s tím, že bude dokončen průběžně dle počasí a postupu ostatních montážních prací. Zástupce budoucího uživatele vyslovil souhlas s převzetím ocelové konstrukce s podmínkami, ke kterým se zavázal žalobce. Zápis o odevzdání a převzetí je podepsán zástupci žalobce, žalovaným a zástupcem budoucího uživatele.

Fakturami žalobce bylo prokázáno, že fakturou č. 59900229 ze dne 20. prosince 1999 vyúčtoval žalovanému částku Kč 1.690.374,- za montáž a dodávku ocelové haly – skelet a štítů OK haly ocel., fakturou č. 59900011 ze dne 17. ledna 2000 částku Kč 290.121,- za montáž ocelové konstrukce haly a štítů ocelové konstrukce haly, fakturou č. 59900012 ze dne 17. ledna 2000 částku Kč 44.417,- za dodávku 60 kusů trubek 2" a jejich montáž, fakturou č. 59900053 ze dne 9. března 2000 částku Kč 504.701,- za montáž a dodávku technologie, fakturou č. 59900061 ze dne 17. března 2000 částku Kč 27.094,- za výrobu žlabů a háků + montáž, kotlíku, čela žlabového a dopravu a fakturou č. 59900073 ze dne 5. dubna 2000 částku Kč 137.678,- za stavební práce, navážení materiálu a dopravu podložek.

Žalobce se podanou žalobou domáhal zaplacení částky Kč 177.473,40 sestávající z částek Kč 90.121,- vyúčtované fakturou č. 59900011, Kč 44.417,- vyúčtované fakturou č. 59900012, Kč 10.077,- vyúčtované fakturou č. 59900053, Kč 27.094,- vyúčtované fakturou č. 59900061 a Kč 5.764,40 vyúčtované fakturou č. 59900073. V průběhu řízení uznal žalovaný pohledávky žalobce ve výši Kč 10.077,- a Kč 27.094,-, vyúčtované fakturami č. 59900053 a č. 59900061. Spornými tak zůstaly žalobcem vyúčtované částky Kč 90.121,- za montáž ocelové konstrukce haly a štítů, Kč 44.417,- za dodávku a montáž 60 kusů trubek 2" a Kč 5.764,40 za stavební práce, navážení materiálu a dopravu podložek.

Vzhledem k tomu, že žalovaný téměř šest let tvrdil, že mezi žalobcem a žalovaným nebyla uzavřena smlouva o dílo a soud posuzoval proto nárok žalobce z titulu bezdůvodného obohacení, zadal soud znalci Nemovitost s.r.o. vypracování znaleckého posudku. Úkolem znalce bylo stanovení jaká byla obvyklá cena materiálu a prací provedených a dodaných žalobcem na stavbě ocelové haly – kravína pro společnost ZEMASPOL Uherský Brod – farma Těšov v rozsahu provedené ocelové konstrukce včetně ocelových štítů, nátěrů ocelových konstrukcí, technologií ustájení – ztužující trubka včetně montáže a nátěru, tesařské konstrukce včetně montáže, klempířské konstrukce včetně montáže a střešní konstrukce včetně montáže, a to v cenové úrovni prosinec 1999 až březen 2000, tj. stanovit cenu díla provedeného žalobcem pro žalovaného. Znalec se měl stanovit, zda má dílo odstranitelné či neodstranitelné vady a zda se tyto vady podílejí na snížení životnosti stavby (užitné hodnotě díla). Znalec vypracoval znalecký posudek č. 262-012/2006, ve kterém uvedl, že stavba produkční stáje byla prováděna dodavatelsky pro odběratele – společnost ZEMASPOL a.s. Uherský Brod. Generálním dodavatelem byl žalovaný. Výrobu a montáž nosné ocelové konstrukce včetně střechy prováděl jako subdodavatel generálního dodavatele žalovaný. I když nebyla smluvními stranami nikdy podepsána smlouva o dílo č. 19/SL/99, stavba i fakturace se fakticky prováděly podle této smlouvy. Montáž střešní krytiny bez dodávky materiálu prováděla pro žalobce jako subdodávku na základě smlouvy o dílo č. 2/2000 ze dne 23. února 2000 společností MÚPO spol. s r. o. Dodávku střešní krytiny včetně její úhrady zajišťoval přímo odběratel. Proto střešní krytina nebyla předmětem ocenění. Dne 4. ledna 2006 provedl znalec místní šetření, při kterém zjistil níže uvedené skutečnosti: „Při prohlídce bylo znalcem zjištěno, že stavba slouží svému účelu. Jisté problémy jsou dle sdělení provozovatele stavby s odvětráním, ale to je záležitost projekčního řešení, nikoliv realizace stavby. Některé rámy ocelové nosné konstrukce nejsou namontovány v roce a aby bylo možno vyrovnat konstrukci střechy, byly některé vaznice podloženy. Jedná se o vadu pouze estetickou, z hlediska statické únosnosti nemá vliv na funkci konstrukci. Estetické hledisko není u tohoto typu stavby prvořadé. Kompenzací od firmy [redacted] za tento nedostatek byly údajně provedeny další práce, které měly vynahrádit případnou srážku z ceny. Bylo zjištěno, že trubka ustájení, která byla také předmětem dodávky, je ocelová trubka o průměru 60 mm (venkovní průměr) mezi nosnými rámy ve dvou rovinách. Podle sdělení zástupce investora byly některé části ocelové konstrukce v 1. poli z důvodů nepřesnosti výroby nebo montáže znovu rozřezány, zkráceny a znovu svařeny. Tuto skutečnost však v dnešní době není možno ověřit, protože trubky jsou po nátěrem a vrstvou rzi. Nátěry konstrukcí jsou provedeny, ale po pěti letech užívání jsou částečně znečištěny od hmyzu a zkorodované. Zevrubnou prohlídkou nebyly na konstrukci sledovány žádné průhyby konstrukce, trhliny ani jiné statické narušení. Stavba v současné době nevykazuje žádné viditelné vady ani poruchy. Bylo konstatováno, že i přes jisté potíže při montáži ocelové konstrukce stavby a její střechy,

je stavba postavena v přiměřené kvalitě vzhledem k jejímu využití a může bez závad sloužit svému účelů. Lze tedy konstatovat, že práce provedené firmou [redacted] a jejím subdodavatelem na posuzované stavbě nevykazují žádné vady, které by snižovaly její užitnou hodnotu. Znalec učinil závěr, že na základě výsledků ocenění bylo zjištěno, že cena díla provedeného žalobcem pro žalovaného činí ke dni ocenění včetně DPH dle rozpisu materiálu projektanta Kč 3.520.072,- a dle rozpisu materiálu zhotovitele Kč 3.567.485,- a že vzhledem k uvedeným zjištěním, nemá dílo vady, které by snižovaly životnost stavby či její užitnou hodnotu.

Žalobce ke znaleckému posudku uvedl, že neprovedl práce, které byly znaleckým posudkem ohodnoceny v jeho prospěch, a to práce uvedené na straně 2 krycího listu rozpočtu jako lešení a stavební výtahy v částce Kč 110.900,- a konstrukce zámečnické v částce Kč 98.771,90. Tato dvě plnění nejsou předmětem žaloby.

K tvrzenému rozšíření smlouvy o dílo žalobce v průběhu řízení doplnil svá skutková tvrzení. Uvedl, že v rámci kontrolních dnů žalovaný přednesl žalobci jednacímu ředitelem Novákem návrh, aby žalobce dodal žalovanému též tesařské konstrukce včetně montáže na hale, montáž střešní krytiny a dodávku a montáž klempířských konstrukcí. V této době byly uvedené dodávky již fakticky prováděny třetími subjekty zvolenými žalovaným. Mezi žalobcem, žalovaným a zástupci dodavatelských firem na tyto dodávky bylo dohodnuto, že třetí subjekty tyto dodávky provedou pro žalobce, který jim cenu díla uhradí a žalobce dílo v tomto rozsahu provede pro žalovaného a žalobci bude účtovat cenu díla ve stejné výši, jako subdodavatelé jemu – vzájemně byly odsouhlaseny cena díla včetně DPH Kč 703.701,- tesařské konstrukce včetně montáže, Kč 27.094,- klempířské konstrukce včetně montáže a Kč 137.678,- montáž střešní krytiny konstrukce.

Soud má prokázáno výsledkem svědka M [redacted] N [redacted], bývalého pracovníka žalobce (ředitele), že smlouva o dílo byla uzavřena v ústní formě a jejím předmětem byla ocelová hala, která byla řádně předána. Dále pak, že předmět díla byl rozšířen o tesařské konstrukce, klempířské konstrukce a střešní konstrukce. Vzhledem k tomu, že žalovaný chtěl, aby si na tyto práce vzal žalobce další lidi, začal žalobce spolupracovat se subdodavatelem, a to společností MÚPO, spol. s r. o., Klempířství [redacted] a ZEVOS, a.s. Uherské hradiště. M [redacted] M [redacted] byla zaplácena částka Kč 27.000,-.

Dále má soud prokázáno smlouvou o postoupení pohledávky ze dne 24. května 2000, že postupitel MÚPO spol. s r. o. postoupil potupníkovi Ing. J [redacted] K [redacted] CSc, pohledávku vůči žalobci ve výši Kč 131.913,60 vyúčtovanou fakturou VFA č. 004001 splatnou dne 17. dubna 2000. Postupitel oznámil žalobci postoupení předmětné pohledávky žalovaného dopisem ze dne 24. května 2000, který převzal pracovník žalobce pan N [redacted]. Fakturou č. 970012 ze dne 3. března 2000 pak, že společnost ZEVOS a.s. vyúčtoval žalobci částkou Kč 703.701,- stavební práce 2-2000 na Farmě pro chov dojnic Těšov – tesařské konstrukce – dle objednávky 2/2000. Podkladem pro tuto fakturu byl zjišťovací protokol o provedených stavebních pracích sepsaný zhotovitelem ZEVOS a.s. a odsouhlasený objednatelům – žalobcem dne 29. února 2000. Smlouvou o postoupení pohledávky ze dne 22. května 2000 bylo prokázáno, že společnost ZEVOS a.s. jako postupitel postoupil žalovanému jak potupníkovi pohledávku vůči žalobci ve výši Kč 293.624,- vyúčtovanou fakturou č. 970012 splatnou dne 3. dubna 2000.

Dopisem žalobce ze dne 18. září 2000 bylo prokázáno, že žalobce ve smyslu § 580 a násl. obč. z. a § 358 a násl. obch. z. započítal pohledávky žalovaného ve výši Kč 293.624,- a Kč 131.913,60, které byly žalovanému postoupeny smlouvami o postoupení pohledávky ze dne 22. května 2000 od společnosti ZEVOS, a.s. a ze dne 24. května 2000 od společnosti MŮPO spol. s r. o. proti pohledávce žalobce vůči žalovanému vyplývající z faktury č. 59900053 v částce Kč 293.624,- a faktury č. 59900073 v částce Kč 131.913,60. Započtením došlo k zániku vzájemných pohledávek ve výši Kč 425.537,60.

Fakturou č. 5990053 žalobce na částku Kč 503.701, bylo prokázáno, že žalobce přefakturoval žalovanému cenu prací, vyúčtovaných mu společností ZEVOS, a.s. fakturou č. 970012.

Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že mezi žalobcem a žalovaným došlo ústní formou k rozšíření smlouvy o dílo v rozsahu tvrzeném žalobcem v žalobě.

Záznamy z kontrolních dnů stavby „Farma pro chod dojníc Těšov“ konaných dne 5. ledna 2000, 19. ledna 2000, 10. února 2000, 24. února 2000, 9. března 2000 a 23. března 2000 má soud prokázáno, že začátkem ledna 2000 byla zahájena montáž ocelové konstrukce stáje, že v průběhu zhotovení díla žalobcem měli na kontrolních dnech přítomni zástupci technické připomínky k prováděnému dílu s tím, že bylo postupně konstatováno, co bylo již žalobcem provedeno. V zápisu ze dne 23. března 2000 je v technických podmínkách uvedeno, že závady a opravy na OK a krovech byly odstraněny, že objednatel převzal OK včetně geodetického zaměření OK s drobnými nedodělkami – nátěry a že proběhla dohoda o poskytnutí slevy mezi ZEMASPOLEM a žalobcem s tím, že dohoda o poskytnutí slevy na krovech dosud neproběhla.

Po provedeném dokazování má soud za prokázané, že mezi žalobcem a žalovaným došlo v souladu s ust. § 536 obch. z. ústní formou k uzavření smlouvy o dílo, jejíž předmět byl rovněž ústní formou posléze rozšířen. Bylo prokázáno, že žalobce dílo objednané žalovaným provedl, dokončil dne 13. března 2000 a dne 23. března 2000 předal žalovanému, který je převzal s drobným nedodělkem. Tímto drobným nedodělkem byl nátěr ocelové konstrukce, který měl být dokončen průběžně dle počasí a postupu ostatních montážních prací. Žalobci tak vznikl podle ust. § 548 odst. 1 obch. z. nárok na cenu díla, kterou vyúčtoval výše uvedenými fakturami.

Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná a zavázal žalovaného k zaplacení částky Kč 177.473,40 s příslušenstvím ode dne 16. dubna 2000 do zaplacení, neboť žalobci v důsledku prodlení žalovaného se zaplacením předmětné částky vznikl podle ust. § 369 odst. 1 obch. z. nárok na úrok z prodlení. Podle nařízení vlády č. 142/1994 Sb. činila výše úroků dvojnásobek diskontní sazby stanovené Českou národní bankou platné ke dni prodlení s plněním peněžitého dluhu. Dvojnásobek diskontní sazby stanovené Českou národní bankou činil ode dne 27. října 1999 do dne 23. února 2001 10 %.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 a 2 o.s.ř. ve spojení s ust. § 146 odst. 2 o.s.ř. a bylo o nich rozhodnuto podle úspěchu účastníka ve sporu. Náklady řízení

žalobce sestávaly ze soudního poplatku Kč 13.130,-, z odměny Kč 36.470,- dle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 484/2000 Sb., ve znění platném do dne 31. srpna 2006, z pěti režijních náhrad po Kč 75, dle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění platném do dne 31. srpna 2006 (sepis žaloby, vyjádření ze dne 17. dubna 2003, účast na jednání dne 25. března 2004, částečné zpětvzetí žaloby ze dne 18. října 2004, účast na jednání dne 23. června 2005, ze šesti režijních náhrad po Kč 300,- dle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 276/2006 Sb., z náhrady za promeškaný čas za šest započatých půlhodin za každou cestu k jednání z Tábora do Prahy a zpět ve výši Kč 600,- dle § 14 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění platném do dne 31. srpna 2006 (jednání dne 25. března 2004 a 23. června 2005) a ve výši Kč 3.000,- dle § 14 odst. 3 vyhlášky č. 276/2006 Sb., (jednání dne 9. listopadu 2006, 20. února 2007, 11. října 2007, 24. ledna 2008 a 23. dubna 2008) a z DPH 19 % ve výši Kč 8.026,60. Nárok žalobce byl oprávněn co do částky Kč 177.473,40. Úspěch žalobce tak činil 54 % a jeho neúspěch 46 %. Po odečtení úspěchu od úspěchu dospěl soud k závěru, že žalobci vzniklo v souvislosti s podanou žalobou právo na náhradu 8 % jeho nákladů, které vynaložil k účelnému uplatňování práva. Tato náhrada nákladů řízení ve výši 8 % činí částku Kč 5.072,-. Vzhledem k tomu, že v řízení byl podán žalovaným protinávrh proti žalobnímu návrhu žalobce, ten byl soudem v plném rozsahu zamítnut a žalobce tak byl v řízení o tomto návrhu žalovaného zcela úspěšný, přiznal mu soud odměnu ve výši Kč 38.450,- a DPH 19 % Kč 8.269,-.

Bod IV. výroku rozsudku je odůvodněn ust. § 148 odst. 1 o.s.ř., podle něhož má stát podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil. Těmito náklady je odměna znalce za vypracování znaleckého posudku.

P o u ě ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Nebude-li povinnost uložená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze navrhnout soudní výkon rozhodnutí.

V Praze dne 23. dubna 2008

JUDr. Zuzana Čížková, v.r.
předsedkyně senátu

za správnost:
M. D. [redacted]